

Genderkurzus: politika, semmi más

2018 augusztus 18. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

A genderideológia honi védelmezői felköptek és aláálltak:

A genderideológia honi védelmezői felköptek és aláálltak: azt igyekeztek igazolni, hogy a gender bizony tudomány, elfogulatlan és semmiképp sem politikai projekt. Majd amikor mindezt érvekkel kívánják alátámasztani, azt kizárólag politikai érvekkel teszik.

Azt már megszoktuk, hogy ilyenkor elbújnak elefántcsonttoronyaikból az éttermiségiek, tiltakoznak, petícióznak. Ez a normális üzem. Az éttermiségiek igen jelentős tömege már nem nagyon ír mást, csak alá. Az is nyilvánvaló, hogy ilyenkor kedvenc politikai projektjeiket legitimálják a tudomány tekintélyével: hiszen milyen jól mutatnak az olyan kifejezések a nevek mögött, hogy „adjunktus“, „docens“, „egyetemi oktató“, „tudományos munkatárs“, „szociológus“ (ezt legutóbb talán nem más, mind Demszky Gábor neve mellett láthattuk). Azon mindig jól kuncog az egyszeri reakciós, hogy épp a tekintélyellenes gondolkodás legnagyobb prédikátorai bújnak a tekintély (címek) mögé, és használják a tekintély érveit (tudomány!). Sebjaj. Minden szentnek maga felé hajlik a keze, a haladóké pláne.

Ha a genderideológiának ilyen barátai vannak, ellenségekre nincs is szüksége. Nem más, mint [TGM magyarázza el nekünk](#), miért is fontos a *Gender Studies*. Mi TGM érvelésének a lényege? Az, hogy a világban elviselhetetlen igazságtalanságok és egyenlőtlenségek vannak (ez minden bizonnyal így van), és ezért van szükség a Gender Studiesra – ugyanazért, amiért szükség volt korábban a szociológiára és a kulturális antropológiára. A marxizmust nem említi, de arra meg aztán főleg nagy szükség volt.

Eszerint a férfiak bizony szégyellhetik magukat a hierarchia és az egyenlőtlenségek miatt, hiszen azok – figyelem! – nem természetes dolgok. Ezek mesterséges dolgok, emberek csinálják őket. Hogy mi természetes és mi mesterséges, azt a valóságban igen nehéz elválasztani, de tegyük fel, hogy mindez igaz, és ismerjük el, hogy az emberi világ ember alkotta világ, tehát mesterséges; ahogy a házak nem a földből nőnek ki, hanem emberek építik őket, úgy a viszonyainkat is – így-úgy – mi hozzuk létre.

Így azonban felmerül a kérdés: ami nem természetes, az egyben elvetendő is? Ha a hierarchia, az egyenlőtlenségek, az aszimmetrikus viszonyok ember alkotta dolgok, mindet el kell törölni? És vajon az egyenlőség állapota természetes? Maradjunk annyiban, hogy meglehetősen ingatag talajon áll az egalitárius érvelés, és finoman szólva sem természetesebb az egyenlőség az egyenlőtlenségnél.

Ami azt illeti, az egyenlőség, akárhogyan is nézzük, természetesebb az egyenlőségnél. Vannak, akik könnyebben pisilnek állva, vannak, akik nehezebben. Vannak, akik képesek gyereket szülni, mások nem képesek rá. Ezek viszonylag szilárd dolgok, melyeken a mesterséges beavatkozások sem nagyon tudnak módosítani – de azért megpróbálják, épp az olyan elmebajoknak köszönhetően, mint a gender is.

Az, hogy valami „nem természetes“, még nem indok annak elvetésére. Még ha az aszimmetrikus viszonyok és a hierarchia mesterséges dolgok is, talán elegendő érv mellettük az, hogy viszonylag régóta fennállnak, és az alternatíváik sosem működtek – és épp ezeket, az egalitárius alternatívákat akarták, akarják időről időre totalitárius módon létrehozni.

De még ebbe a soha véget nem érő *physis-nomos* vitába is teljesen fölösleges belemenni. Az egyenlőség létrehozása ugyanis politikai cél, nem tudományos. Persze, a gyölködő szakállastól (*Karl Marx*) tudjuk, hogy a filozófia vagy gondolkodás célja az új csodálatos megjelenésétől kezdve nem a világ megismerése, hanem annak megváltoztatása. Innentől kezdve politikáról és ideológiáról beszélünk, nem tudományról.

Így épp a gender prókátorai lepezik le a genderkurzust, ami nem más, mint politikai mozgalom, hiszen politikai céljai vannak. Ezzel önmagában nincs is semmi baj, csak akkor nem illik bebújni a tudományos semlegesség álcája mögé.

A hazai vitában gyakran elkerült, hogy a honi gender nem olyan ám, mint a megvadult nyugati, és különben is, csak a „szélsőséges“ példákat hozzák föl a jobboldali kritikusok. A probléma az, hogy más példák meg nincsenek. De ha már a példákat és az analógiákat annyira szeretjük, mondok én is egyet.

Itt van mindjárt Judith Butler, aki vitathatatlanul a feminista, a queer (akármilyen legyen az) és a genderelméletek nagymestere, méhkirálynője. Ő nem is olyan rég azt találta mondani, hogy komolyan fontolóra kéne venni a [„társadalmilag konzervatív“ beszéd betiltását](#), hiszen az „lealacsonyítja a faji és szexuális kisebbségeket“, tagadja a „transzemberek méltóságát“, és tönkreteszi a közösségeket. Butler szerint tehát a társadalmat elpusztítja a

szólásszabadság. Utóbbi láthatóan a haladó tábor legnagyobb ellensége, és szeretnék, ha annak elfojtása nemcsak a közösségi médiában érvényesülne (a Twitter nemrég Gavin McInnest törölte, közvetlenül Alex Jones után, idehaza legutóbb a Patrióta Európa Mozgalom és Bencsik András profilja lett a cenzorok célpontja), hanem lehet?ség szerint mindenhol.

Hogy jól értsük, Butler maximája nemcsak a kocsmai buzizásra vonatkozik, hanem az olyan elnyomó kifejezésekre, mint az „apa“, „anya“, „férfi“, „n?“ stb. Ezek azok a „társadalmilag konzervatív“ kifejezések, melyek szétrombolják a társadalmat.

A genderideológia a fenti maximához vezet, csak id? és kritikus tömeg kérdése. (Ahogy a bevándorlók esetében is: húsz beilleszkedik, kétszáz ezernek már esze ágában sem lesz.) Mondhatják, hogy lehetne más végeredménye, de sajnos csak ezt a végeredményt látjuk. Már csak a gondolati rokonság okán is nagyjából úgy érvelnek mellette, mint más haladók a kommunizmus mellett, ti. az eddigiek nem voltak igazi kommunizmusok. Kár, hogy az igazit sose láttuk. A genderr?l is lehet állítani – kell?en távolságtartó absztrakcióval –, hogy lehetséges olyan kurzusa, amely mondjuk a hagyományos családot veszi védelmébe. Csakhogy ilyet a végterméknél sehol sem látunk. És egy olyan „tudománynak“, amelynek egalitárius politikai el?feltevései vannak, logikailag nem is lehet más végterméke.

A leleplezést mindenesetre köszönjük meg a haladóknak.

Megadja Gábor - www.888.hu

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: <https://twitter.com/syracuse73>. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló

